

**Ministru kabineta noteikumu projekta
„Grozījumi Ministru kabineta 2005.gada 10.maija noteikumos Nr.321
„Noteikumi par tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo
iekārtu atlīdzības lielumu un tās iekasēšanas, atmaksāšanas,
sadales un izmaksas kārtību”” sākotnējās ietekmes
novērtējuma ziņojums (anotācija)**

Tiesību akta projekta anotācijas kopsavilkums	
<p>Mērķis, risinājums un projekta spēkā stāšanās laiks (500 zīmes bez atstarpēm)</p>	<p>Ministru kabineta noteikumu projekts „Grozījumi Ministru kabineta 2005.gada 10.maija noteikumos Nr.321 „Noteikumi par tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo iekārtu atlīdzības lielumu un tās iekasēšanas, atmaksāšanas, sadales un izmaksas kārtību”” (turpmāk – Projekts) sagatavots, lai precizētu tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo iekārtu (turpmāk – nesēji un iekārtas) sarakstu saistībā ar tehnoloģiju attīstības radītajām pārmaiņām, kā arī risinātu praksē konstatētās problēmas. Projekts paredz grozīt nesēju un iekārtu sarakstu, no tā svītrojot CD un DVD diskus un to papildinot ar visu veidu datoru cietajiem diskkiem, kā arī precizēt kolektīvā pārvaldījuma organizācijas un lietotāju tiesības un pienākumus. Projekts stāsies spēkā 2020.gada 1.decembrī.</p>

I. Tiesību akta projekta izstrādes nepieciešamība	
<p>1. Pamatojums</p>	<p>Projekts sagatavots saskaņā ar Autortiesību likuma 34.panta septīto daļu un Satversmes tiesas (turpmāk – ST) 2012.gada 2.maija spriedumu lietā Nr. 2011-17-03 „Par Ministru kabineta 2005.gada 10.maija noteikumu Nr.321 „Noteikumi par tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo iekārtu atlīdzības lielumu un tās iekasēšanas, atmaksāšanas, sadales un izmaksas kārtību” 3. un 4.punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 64., 105. un 113.pantam” (turpmāk – ST spriedums), kas nosaka pienākumu Ministru kabinetam</p>

		<p>regulāri izvērtēt nepieciešamību pārvērtēt nesēju un iekārtu sarakstu saistībā ar tehnoloģiju attīstības radītajām pārmaiņām.</p>
2.	<p>Pašreizējā situācija un problēmas, kuru risināšanai tiesību akta projekts izstrādāts, tiesiskā regulējuma mērķis un būtība</p>	<p>Pašreizējā situācija</p> <p>Autortiesību likuma 34.panta pirmā daļa un 54.panta piektā daļa nosaka, ka bez autora vai blakustiesību subjekta (turpmāk kopā – tiesību subjekti) piekrišanas fiziskajai personai atļauts darbus vai blakustiesību objektus, kas iekļauti tiesiski iegūtā filmā vai fonogrammā vai arī citā aizsargājamā darba izpausmes formā, kā arī vizuālos darbus reproducēt (tai skaitā ciparu formātā) vienā kopijā personiskai lietošanai bez tieša vai netieša komerciāla nolūka. Šādas kopijas izgatavošanā nedrīkst iesaistīt citas personas. Tiesību subjekti ir tiesīgi saņemt taisnīgu atlīdzību par šādas kopijas izgatavošanu (turpmāk – nesēja atlīdzība). Saskaņā ar Autortiesību likuma 34.panta septīto daļu nesēja atlīdzības lielumu, iekasēšanas, atmaksāšanas un izmaksāšanas kārtību, kā arī proporcionālo sadali starp autoriem, izpildītājiem un fonogrammu un filmu producentiem nosaka Ministru kabinets.</p> <p>Minētā deleģējuma izpildei Ministru kabinets izdevis Ministru kabineta 2005.gada 10.maija noteikumus Nr.321 „Noteikumi par tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo iekārtu atlīdzības lielumu un tās iekasēšanas, atmaksāšanas, sadales un izmaksas kārtību” (turpmāk – Noteikumi).</p> <p>Noteikumu 3. un 4.punktā ir uzskaitīti tukšie materiālie nesēji un reproducēšanai izmantojamās iekārtas, par kuriem maksājama nesēja atlīdzība, kā arī noteikts nesēja atlīdzības apmērs par vienu vienību.</p> <p>Kopš 2012.gada 1.novembra Noteikumu 3. un 4.punktā minētās normas nosaka:</p> <p>„3. Atlīdzību par tukšajiem materiālajiem nesējiem nosaka kā procentuālu likmi no pirmās atsavināšanas cenas Latvijas teritorijā bez pievienotās vērtības nodokļa un maksā šādā apmērā:</p>

- 3.1. visu veidu CD – 6 %;
- 3.2. visu veidu DVD – 6 %;
- 3.3. USB zibatmiņa – 4 %.

4. Atlīdzību par reproducēšanai izmantojamām iekārtām maksā par visu veidu personālajiem datoriem, ieskaitot portatīvos datorus un planšetdatorus, 2,85 *euro* apmērā par vienību.”

Lai noskaidrotu, vai nepieciešams grozīt nesēju un iekārtu sarakstu, Kultūras ministrija 2017.gada 3.augustā pasūtīja pētījumu par Latvijas iedzīvotāju paradumiem attiecībā uz tiesiski iegūtu autortiesību darbu reproducēšanu personiskai lietošanai (turpmāk – privātkopēšanas pētījums). Privātkopēšanas pētījumā aptaujāti 1042 respondenti vecumā no 15 līdz 74 gadiem visos Latvijas reģionos. Atbilstoši privātkopēšanas pētījuma datiem likumīgi iegūtus, ar autortiesībām aizsargātus darbus savai personiskai lietošanai gada laikā reproducējuši (kopējuši) **10% respondentu**. 2012.gadā veiktā privātkopēšanas aptauja parādīja līdzīgu atbilžu sadalījumu, t.i., likumīgi iegūtus autordarbus savai personiskai lietošanai kopējuši 13% respondentu. Līdz ar to kopēšanas apjoms kopš 2012.gada samazinājies par 3%.

Datora cietais disks un USB zibatmiņa ir visbiežāk pielietotie informācijas nesēji, kuros pārrakstīti ar autortiesībām aizsargāti darbi (tos ir izmantojuši attiecīgi 49% un 48% iedzīvotāju, kuri ir kopējuši darbus). Salīdzinot datus ar 2012.gada aptauju, secināms, ka ir palielinājusies USB zibatmiņas lietošana darbu kopiju ierakstīšanai (no 32% 2012.gadā līdz 48% 2017.gadā), bet samazinājusies ārējā datora cietā diska (no 44% 2012.gadā līdz 20% 2017.gadā), atmiņas karšu (no 32% 2012.gadā līdz 18% 2017.gadā), kā arī DVD un CD disku (no 18% 2012.gadā līdz 10% 2017.gadā) lietošana minētajam mērķim.

Visvairāk izmantotā iekārta likumīgi iegūtu ar autortiesībām aizsargātu darbu

pārrakstīšanai ir dators (83%). Salīdzinoši 2012.gadā kopēšanu ar datora palīdzību veikuši 89% respondentu.

Privātkopēšanas pētījumā secināts, ka, salīdzinot 2017.gada pētījuma datus ar 2012.gada aptaujas rezultātiem, nozīmīgas izmaiņas nav notikušas.

2017.gada 24.novembrī Kultūras ministrija saņēma biedrības „Latvijas Izpildītāju un producentu apvienība” (turpmāk – LaIPA), biedrības „Autortiesību un komunikēšanās konsultāciju aģentūra / Latvijas Autoru apvienība” (turpmāk – AKKA/LAA) un biedrības „Latvijas Profesionālo aktieru apvienība” (turpmāk – LaPAA) iesniegumu Nr.961 ar lūgumu papildināt nesēju un iekārtu sarakstu ar viedtālruni un datoru cietajiem diskem. Minētais lūgums tika pamatots ar šādiem argumentiem:

1) cilvēku paradumi attiecībā uz darbu reproducēšanu personīgām vajadzībām nav būtiski mainījušies, taču nesēja atlīdzības apjoms, kuru saņem tiesību subjekti, katru gadu sarūk. Tas liecina, ka Noteikumos ietverta nesēju un iekārtu uzskaitījums ir kļuvis nepilnīgs;

2) dati no citām valstīm apliecina, ka iekasētā atlīdzība ir nepietiekami maza. Atbilstoši Pasaules Intelektuālā īpašuma organizācijas (WIPO) datiem (https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_1037_2017.pdf) nesēja atlīdzības iekasējuma lielums Latvijā, salīdzinot ar citām valstīm, ir viens no zemākajiem;

3) galvenais iemesls nepamatoti zemajam nesēja atlīdzības iekasējuma lielumam varētu būt mobilo tālrunu neesamība Noteikumu 4.punktā. To arī parāda Kultūras ministrijas pasūtītais pētījums, jo 2012.gadā kopēšanu mobilajos tālruņos veica 18% respondentu, savukārt 2017.gadā – 24%. Viedtālruni mūsdienās ir kļuvuši par datoru

analogiem, kas funkciju daudzuma un izmantošanas ziņā neatšķiras no, piemēram, plaukstdatora;

4) neloģiski ir piemērot nesēja atlīdzību visu veidu datoriem, bet nepiemērot datoru cietajiem diskiem, jo tādejādi tiek radīta iespēja negodprātīgiem pārdevējiem preču pavaddokumentācijā norādīt, ka tiek pārdots nevis dators, bet „cietais disks, monitors un procesors”, jo par šādu precī nesēja atlīdzība nav jāmaksā.

2018.gada 6.martā Kultūras ministrija saņēma biedrības „Latvijas Informācijas un komunikācijas tehnoloģijas asociācija” (turpmāk – LIKTA), biedrības „Latvijas Datortehnoloģiju asociācija”, biedrības „Latvijas Elektrotehnikas un elektronikas rūpniecības asociācija” (turpmāk – LETERA), biedrības „Latvijas Interneta asociācija” un biedrības „Latvijas Telekomunikāciju asociācija” iesniegumu, kurā pausti iebildumi pret nesēju un iekārtu saraksta papildināšanu ar jaunām iekārtām. Iesniegumā norādīts, ka kopš pēdējiem Noteikumu grozījumiem sperts milzīgs solis tehnoloģiju attīstībā, tā rezultātā pavērušās nebijušas iespējas mūzikas straumēšanas pakalpojumu attīstībai. Līdz ar to daudzviet mūzikas un citu darbu un blakustiesību objektu kopēšana praktiski nav aktuāla. Tāpat norādīts, ka nepieciešams izvērtēt nesēju atlīdzības iekasēšanas efektivitāti. Tāpēc iesniedzēji uzskata, ka nesēja atlīdzības regulējums Latvijā uzlabojams nevis paplašinot nesēju sarakstu, bet gan pārskatot nesēja atlīdzības sistēmu konceptuāli, pārredzamā nākotnē atceļot to un tās vietā stimulējot jaunus veidus, kā nodrošināt tiesību īpašniekiem saņemt atlīdzību par savu darbu izmantošanu.

Jautājums par iespējamo nesēju un iekārtu saraksta papildināšanu konceptuāli pārrunāts Kultūras ministrijas izveidotajā darba grupā Ministru kabineta noteikumu par

tukšo materiālo nesēju un reproducēšanai izmantojamo iekārtu atlīdzības lielumu un tās iekasēšanas, atmaksāšanas, sadales un izmaksas kārtību izvērtēšanai (apstiprināta ar Kultūras ministrijas 2018.gada 25.jūnija rīkojumu Nr.2.5-1-122) (turpmāk – darba grupa).

Papildus veikta arī citu Eiropas Savienības dalībvalstu, jo īpaši kaimiņvalstu, normatīvā regulējuma izpēte par viedtālruņu iekļaušanu nesēju un iekārtu sarakstā. Izpēte galvenokārt veikta, balstoties uz Nīderlandes Privātkopēšanas organizācijas veikto pētījumu „*International Survey on Private Copying Law & Practice 2016*” (pieejams tiešsaistē – https://www.wipo.int/edocs/pubdocs/en/wipo_pub_1037_2017.pdf).

Izpētes rezultātā secināts, ka prakse dažādās Eiropas Savienības dalībvalstīs attiecībā uz viedtālruņu iekļaušanu nesēju un iekārtu sarakstā atšķiras. 15 dalībvalstīs, tai skaitā Lietuvā, viedtālruņus iekļāvušas nesēju un iekārtu sarakstā, savukārt pārējās, tostarp Igaunijā, – nav.

Gan Lietuvā, gan Igaunijā veikti privātkopēšanas pētījumi, tomēr, analizējot šo pētījumu aptaujas jautājumus, secināts, ka tajos nav skaidri noteikts, ka atbildes būtu jāsniedz tikai par legāli iegūtu darbu un blakustiesību objektu kopēšanu. Eiropas Savienības Tiesa 2015.gada 5.marta spriedumā lietā Nr.C-463/12 *Copydan Båndkopi v Nokia Danmark A/S* noteikusi, ka nav pieļaujams tāds nacionālais tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta taisnīgas atlīdzības samaksa par reproducēšanu, kas ir veikta, izmantojot nelegālus avotus, proti, izmantojot aizsargātus darbus, kas padarīti pieejami sabiedrībai bez tiesību subjekta atļaujas. Līdz ar to Kultūras ministrija uzskata, ka nav atbilstoši vērtēt Lietuvas un Igaunijas privātkopēšanas pētījumu rezultātus.

Ņemot vērā darba grupā paustos atšķirīgos viedokļus par viedtālruņu iekļaušanu nesēju un iekārtu sarakstā, kā arī dažādo citu valstu praksi, Kultūras ministrija 2019.gada 15.maijā pasūtīja pētījumu par viedtālruņu lietotāju autortiesību un blakustiesību objektu izmantošanas paradumiem (turpmāk – viedtālruņu pētījums), lai precīzāk noskaidrotu, vai un cik lielā apmērā Latvijā tiek veikta no legāliem avotiem iegūtu darbu un blakustiesību objektu kopēšana uz viedtālruņiem.

Viedtālruņu pētījumā aptaujāti 1017 respondenti vecumā no 18 līdz 75 gadiem visos Latvijas reģionos. Viedtālruņu pētījuma dati liecina, ka, kopumā Latvijas iedzīvotāji kopijas privātai lietošanai uz saviem viedtālruņiem veido ļoti maz. Proti, respondenti, kas lieto viedtālruņus ar internetu (66,5% no aptaujātajiem respondentiem) norādījuši, ka pēdējā gada laikā internetā legāli iegādātu mūziku no citas iekārtas (piemēram, datora, mākoņpakalpojuma) uz viedtālruņiem privātai lietošanai kopējuši 18,3% (no tiem 11,4% biežāk kā reizi mēnesī, 6,9% – retāk kā reizi mēnesī), internetā legāli iegādātu filmu – 10,9% (biežāk kā reizi mēnesī – 5,9%, retāk kā reizi mēnesī – 5%), mūziku no CD – 14% (biežāk kā reizi mēnesī – 7,1%, retāk kā reizi mēnesī – 6,9%), filmu no DVD – 8,2% (biežāk kā reizi mēnesī – 4,1%, retāk kā reizi mēnesī – 4,1%).

Atbilstoši ST spriedumam Noteikumu 3. un 4.punktam ir jānodrošina taisnīga atlīdzība par tiesību subjektu mantisko tiesību ierobežojumu (ST sprieduma 20.lpp.). Ministru kabinetam ir tiesības un pienākums, balstoties uz skaidri definētiem kritērijiem, iekļaut konkrētus nesējus un iekārtas noteikumu 3. un 4.punktā (ST sprieduma 23.lpp.).

Nesēju un iekārtu saraksta pārvērtēšanai piemērojamos kritērijus Kultūras ministrija noteikusi, balstoties uz:

1. nesēja atlīdzības regulējuma noteikšanā un interpretēšanā nozīmīgo normatīvo tiesību aktu, tostarp LR Satversmes, Eiropas Parlamenta un Padomes 2001.gada 22.maija direktīvas 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā, Autortiesību likuma, analīzi;
2. ST spriedumā un Eiropas Savienības Tiesas 2010.gada 21.oktobra spriedumā lietā Nr.C-467/08 *Padawan SL v SGAE*, 2014.gada 10.aprīļa spriedumā lietā Nr.C-435/12 *ACI Adam v Stichting de Thuis kopie*, 2015.gada 5.marta spriedumā lietā Nr.C-463/12 *Copydan Båndkopi v Nokia Danmark A/S*, 2016.gada 9.jūnija spriedumā lietā Nr.C-470/14 *EGEDA* paustajām atziņām;
3. sabiedrības līdzdalības procesa ietvaros uzklusītajiem viedokļiem;
4. nesēja atlīdzības normatīvi tiesiskā regulējuma Eiropas Savienības dalībvalstīs, tostarp Lietuvā un Igaunijā, analīzi;
5. autortiesību doktrīnas atziņām.

Nesēju un iekārtu saraksta pārvērtēšanai Kultūras ministrija piemēroja turpmāk norādītos kritērijus:

1) Tiesību subjektu tiesību aizskāruma smaguma pakāpe.

Tiesību subjektiem ir tiesības saņemt kompensāciju par savu tiesību atļaut darbu un blakustiesību objektu reproducēšanu ierobežojumu. Minētajai atlīdzībai ir jābūt taisnīgai (Autortiesību likuma 34.panta pirmā daļa). Tiesību subjektu tiesību aizskāruma smaguma pakāpe vērtējama, ņemot vērā, kāda tiesību subjektiem būtu iespēja gūt ienākumus,

ja Autortiesību likums neparedzētu reproducēšanas tiesību ierobežojumu, kas jākompensē ar nesēja atlīdzības palīdzību. Minētais vērtējums ir atkarīgs no tā, cik lielā mērā sabiedrība veic likumīgi iegūtu ar autortiesībām aizsargātu darbu vai blakustiesību objektu reproducēšanu personiskai lietošanai. Privātkopēšanas pētījuma rezultāti norāda uz to, ka tikai 10% iedzīvotāju veic iepriekš minēto reproducēšanu. Turklāt, kā liecina minētā pētījuma rezultāti, arī attiecīgā autortiesību ierobežojuma izmantošanas intensitāte (kopēto darbu daudzums) ir neliela. Savukārt viedtālrunu pētījuma rezultāti liecina, ka viedtālrunu lietošanas regularitāte darbu kopēšanai ir zema. Līdz ar to secināms, ka tiesību subjektu mantiskajām interesēm ar Autortiesību likuma 34.pantā paredzēto autortiesību ierobežojumu tiek nodarīts nebūtisks kaitējums.

2) Samērīgums ar sabiedrības interesēm.

Nosakot nesējus un iekārtas, par kurām ir maksājama nesēja atlīdzība, un attiecīgās atlīdzības lielumu, jāņem vērā, ka ar nesēja atlīdzības palīdzību sabiedrībai uzliktajam ekonomiskajam slogam ir jābūt samērīgam ar sabiedrības ieguvumu no attiecīgā autortiesību ierobežojuma izmantošanas. Jāņem vērā, ka minētais autortiesību ierobežojums tiek izmantots nebūtiskā apmērā, un tas, ka nesēji un iekārtas var tikt izmantoti citu, ar autortiesību ierobežojuma izmantošanu nesaistītu mērķu sasniegšanai, piemēram, savu darbu ierakstīšanai un uzglabāšanai.

Tāpat jāņem vērā, ka atbilstoši privātkopēšanas pētījuma datiem 89% iedzīvotāju neveic ar autortiesībām aizsargātu darbu reproducēšanu personiskai lietošanai. Tas nozīmē, ka nesēja atlīdzības radītais ekonomiskais slogs tiek attiecināts uz lielāko

sabiedrības daļu, kas negūst labumu no minētā autortiesību ierobežojuma.

Par nesamērīgu atzīstama nesēja atlīdzības paredzēšana par tādiem nesējiem un iekārtām, kas tiek izmantoti likumīgi iegūtu ar autortiesībām aizsargātu darbu reproducēšanai personiskai lietošanai, taču kuru izmantojums nodara minimālu kaitējumu tiesību subjektu mantiskajām interesēm. Eiropas Savienības Tiesa 2015.gada 5.marta spriedumā lietā Nr.C-463/12 *Copydan Båndkopi v Nokia Danmark A/S* atzinusi, ka, ja tiek konstatēts, ka praksē kāda nesēja vai iekārtas lietotāji tikpat kā neizmanto šo nesēju vai iekārtu darbu privātkopēšanai, šīs funkcijas nodrošināšana var neradīt pienākumu maksāt taisnīgu atlīdzību, ja tiesību subjektiem radītais kaitējums uzskatāms par minimālu. Valsts kompetencē ir noteikt šāda kaitējuma robežvērtību, ievērojot, ka šīs robežvērtības piemērošanai tostarp jāatbilst vienlīdzīgas attieksmes principam. Līdz ar to nesēju un iekārtu sarakstā nebūtu iekļaujami tie nesēji un iekārtas, kurus iepriekš minētai reproducēšanai izmanto mazāk nekā 3% no visiem respondentiem, kas tika aptaujāti privātkopēšanas pētījuma ietvaros, jeb ~25% no respondentiem, kas veic likumīgi iegūtu ar autortiesībām aizsargātu darbu reproducēšanu personiskai lietošanai.

3) Dubultas aplikšanas nepieļaujamība.

Nesēju un iekārtu saraksta pārvērtēšanā abi saraksti (Noteikumu 3. un 4.punkts) ir skatāmi kopsakarā, lai novērstu nesēju un iekārtu dubultas aplikšanas risku. Iepriekšējās nesēju un iekārtu saraksta pārvērtēšanas laikā tika noteikts, ka nesēja atlīdzība būtu maksājama tikai par datoriem. Datoru cietie diski un ārējie cietie diski netika iekļauti sarakstā, lai novērstu dubultas aplikšanas risku. Atbilstoši privātkopēšanas pētījuma rezultātiem darbu kopēšanai datoru cietos

diskus izmanto 49% respondentu, savukārt ārējos datora cietos diskus – 20%. Taču praksē ir izveidojusies bieži sastopama situācija, kad klientam tiek pārdots datora cietais disks, monitors un citas detaļas, nemaksājot nesēja atlīdzību, un tiek nodrošināts papildu pakalpojums – datora salikšana. Tādējādi faktiski tiek iegādāts dators, taču nesēja atlīdzība tiesību īpašniekiem par to netiek maksāta.

Praksē konstatētas arī citas Noteikumu nepilnības:

1) personas, kas noteiktajā termiņā nesniedz nesēja atlīdzības aprēķināšanai nepieciešamo informāciju, nav iespējams izslēgt no maksātāju reģistra, jo Noteikumi šādu iespēju neparedz;

2) Noteikumi neparedz pienākumu kolektīvā pārvaldījuma organizācijai paziņot adresātam lēmumu par tā izslēgšanu no profesionālo lietotāju reģistra, attiecīgi apstrīdēšanas termiņš nav noteikts no lēmuma paziņošanas dienas, bet gan no izslēgšanas dienas;

3) Noteikumi dublē Administratīvā procesa likuma un Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma normas;

4) Noteikumu terminoloģija neatbilst Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma terminoloģijai;

5) Noteikumi neparedz izgatavotājam, ievēdējam vai profesionālo lietotāju reģistrā iekļautai personai pienākumu nodrošināt kolektīvā pārvaldījuma organizācijai iespēju iepazīties ar dokumentiem par nesējiem vai iekārtām, kuras atsavinātas pārdevējam (Noteikumu 26.punkts). Tāpat Noteikumi neparedz pienākumu pārdevējam uzrādīt to rīcībā esošos nesējus un iekārtas (Noteikumu 27.punkts). Atbilstoši AKKA/LAA sniegtajai informācijai pēdējā gada laikā novērojams vērienīgs atlīdzības iekasējuma kritums par ievestajiem datoriem, kas saistīts ar gūtajiem

ienākumiem no komersantiem, kuru dati bija neprecīzi. Nepieciešams nodrošināt tādu informācijas sniegšanas pienākumu, lai kolektīvā pārvaldījuma organizācija varētu izsekot nesēju un iekārtu plūsmai no jebkura punkta;

6) atšķirībā no valsts iestādēm Noteikumi neparedz pienākumu pašvaldības iestādēm sniegt kolektīvā pārvaldījuma organizācijai informāciju, kas nepieciešama atlīdzības iekasēšanai, izmaksai vai atmaksāšanai (Noteikumu 28.punkts).

Projekta mērķis un būtība

Projekta tiesiskā regulējuma mērķis ir grozīt Noteikumos noteikto nesēju un iekārtu sarakstu saistībā ar tehnoloģiju attīstības radītajām pārmaiņām, kā arī atrisināt praksē konstatētās problēmas.

Projekta 1.3.apakšpunkts paredz grozīt Noteikumu 3.punktu, no tā svītrojot CD un DVD diskus, ņemot vērā, ka to izmantošana ir samazinājusies līdz 10% (no respondentiem, kas veido kopijas personiskai lietošanai), un papildinot to ar visu veidu datoru cietajiem diskkiem un nosakot fiksētu atlīdzību 2,85 *euro* apmērā par vienību. Atlīdzības lielums par datoru cietajiem diskkiem noteikts atbilstoši visu veidu personālajiem datoriem noteiktajam atlīdzības lielumam, ņemot vērā, ka datoru cietie diski varētu tikt komplektēti datorā, attiecīgi šajos gadījumos maksa par datoru nebūtu jāmaksā.

Lai nodrošinātu, ka datoru cietie diski netiek aplikti dubultā, Projekta 1.5.apakšpunkts paredz papildināt Noteikumus ar 8.¹ punktu, kas paredz, ka izgatavotājam, tajā skaitā komersantam, kas komplektē datorus Latvijā, ja tas datoru komplektēšanai izmanto datoru cietos diskus, par kuriem atlīdzība ir jau samaksāta, atlīdzība par reproducēšanai izmantojamām iekārtām nav jāmaksā.

		<p>Projekts paredz saskaņot Noteikumu terminoloģiju ar Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma terminoloģiju (Projekta 1.1., 1.2. un 1.9.apakšpunkts), kā arī izslēdz punktus, kas dublē Administratīvā procesa likuma un Autortiesību kolektīvā pārvaldījuma likuma normas (Projekta 1.8.apakšpunkts).</p> <p>Projekta 1.4.apakšpunkts paredz papildināt Noteikumus ar 5.¹ un 5.² punktu, nosakot, kādos gadījumos kolektīvā pārvaldījuma organizācija ir tiesīga izslēgt personu no maksātāju reģistra, par to paziņojot adresātam, un kā persona šādu lēmumu var apstrīdēt.</p> <p>Projekta 1.6. un 1.7.apakšpunkts paredz precizēt arī Noteikumu 12. un 13.punktu attiecībā uz lēmumiem par izslēgšanu no profesionālo lietotāju reģistra, paredzot, ka lēmums par izslēgšanu paziņojams adresātam un apstrīdams mēneša laikā no tā paziņošanas dienas.</p> <p>Projekta 1.10.apakšpunkts paredz precizēt Noteikumu 26. un 27.punktu, papildinot tajos noteiktos pienākumus, kā arī Noteikumu 28.punktu, paredzot, ka informācijas sniegšanas pienākums attiecas arī uz pašvaldību iestādēm.</p> <p>Lai nodrošinātu laiku nesēju un iekārtu ievēdējiem, izgatavotājiem un pārdevējiem sagatavoties izmaiņām nesēju un iekārtu sarakstā, Projekta 2.punktā noteikts, ka Projekts stājas spēkā 2020.gada 1.decembrī.</p>
3.	Projekta izstrādē iesaistītās institūcijas un publiskas personas kapitālsabiedrības	Kultūras ministrija.
4.	Cita informācija	Nav

II. Tiesību akta projekta ietekme uz sabiedrību, tautsaimniecības attīstību un administratīvo slogu

1.	Sabiedrības mērķgrupas, kuras tiesiskais regulējums ietekmē vai varētu ietekmēt	Projektā noteiktais regulējums attieksies uz: 1) tiesību subjektiem; 2) kolektīvā pārvaldījuma organizācijām; 3) nesēju un iekārtu izgatavotājiem un komersantiem, kas ievēd Latvijā un pārdod tukšos materiālos nesējus vai reproducēšanai izmantojamās iekārtas; 4) valsts un pašvaldību iestādēm.
2.	Tiesiskā regulējuma ietekme uz tautsaimniecību un administratīvo slogu	Projekts sabiedrības mērķgrupas finansiāli ietekmēs tieši, jo prognozējamās iekasētās nesēja atlīdzības summas izmaiņas. Pārējo sabiedrības daļu projekts finansiāli ietekmēs netieši, ja nesēja atlīdzības un nesēju un iekārtu saraksta izmaiņu rezultātā attiecīgi tiks grozītas nesēju un iekārtu mazumtirdzniecības cenas.
3.	Administratīvo izmaksu monetārs novērtējums	Projekts šo jomu neskar.
4.	Atbilstības izmaksu monetārs novērtējums	Projekts šo jomu neskar.
5.	Cita informācija	Nav

III. Tiesību akta projekta ietekme uz valsts budžetu un pašvaldību budžetiem

Projekts šo jomu neskar.

IV. Tiesību akta projekta ietekme uz spēkā esošo tiesību normu sistēmu

Projekts šo jomu neskar.

V. Tiesību akta projekta atbilstība Latvijas Republikas starptautiskajām saistībām

Projekts šo jomu neskar.

VI. Sabiedrības līdzdalība un komunikācijas aktivitātes

1.	Plānotās sabiedrības līdzdalības un komunikācijas aktivitātes saistībā ar projektu	<p>Projektā noteiktais tiesiskais regulējums izvērtēts un konceptuāli apspriests vairākās darba grupas sēdēs, Projekta izstrādē izvērtēti darba grupas dalībnieku viedokļi. Darba grupas sastāvā ir pārstāvji no Ekonomikas ministrijas, AKKA/LAA, LaIPA, LaPAA, Latvijas Kinoproducentu asociācijas, LIKTA, Latvijas Datortehnoloģiju asociācijas, LETERA, Latvijas Tirdzniecības un rūpniecības kameras, Latvijas Patērētāju interešu aizstāvības asociācijas un Latvijas Interneta asociācijas.</p> <p>Projekts 2020.gada 7.septembrī nosūtīts darba grupas locekļiem ar lūgumu sniegt rakstveida viedokli par Projektā ietverto regulējumu.</p> <p>Papildus Projekts 2020.gada 14.septembrī ievietots Kultūras ministrijas tīmekļvietnes www.km.gov.lv sadaļā „Sabiedrības līdzdalība” un Valsts kancelejas tīmekļvietnes www.mk.gov.lv sadaļā „Sabiedrības līdzdalība” ar aicinājumu sabiedrības pārstāvjiem līdzdarboties Projekta izstrādē, līdz 2020.gada 28.septembrim rakstiski sniedzot viedokli par Projektu atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.970 „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā” 5. un 7.4.¹ punktam.</p>
2.	Sabiedrības līdzdalība projekta izstrādē	<p>Projektā noteiktais tiesiskais regulējums konceptuāli atbalstīts darba grupas sēdēs. Papildus sabiedrības pārstāvji tiek aicināti līdzdarboties Projekta izstrādē, līdz 2020.gada 28.septembrim, rakstiski sniedzot viedokli par Projektu atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.970 „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā” 5. un 7.4.¹ punktam.</p>
3.	Sabiedrības līdzdalības rezultāti	<p>Projektā noteiktais tiesiskais regulējums konceptuāli atbalstīts darba grupas sēdēs. Sabiedrības pārstāvji tiek aicināti līdzdarboties Projekta izstrādē, līdz 2020.gada</p>

		28.septembrim, rakstiski sniedzot viedokli par Projektu atbilstoši Ministru kabineta 2009.gada 25.augusta noteikumu Nr.970 „Sabiedrības līdzdalības kārtība attīstības plānošanas procesā” 5. un 7.4. ¹ punktam.
4.	Cita informācija	Nav

VII. Tiesību akta projekta izpildes nodrošināšana un tās ietekme uz institūcijām		
1.	Projekta izpildē iesaistītās institūcijas	Kultūras ministrija.
2.	Projekta izpildes ietekme uz pārvaldes funkcijām un institucionālo struktūru. Jaunu institūciju izveide, esošu institūciju likvidācija vai reorganizācija, to ietekme uz institūcijas cilvēkresursiem	Projekts šo jomu neskar.
3.	Cita informācija	Nav

Kultūras ministrs

N.Puntulis

Vīza: Valsts sekretāre

D.Vilsone

Zommere 67330211
Linda.Zommere@km.gov.lv